

Sygn. akt II Ca 529/14 upr

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 października 2014 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. Wydział II Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący	SSO Jarosław Gołębiowski (spr.)
Protokolant	Paulina Neyman

po rozpoznaniu w dniu 2 października 2014 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie w postępowaniu uproszczonym sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.

przeciwko P. W.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb.

z dnia 4 czerwca 2014 roku, sygn. akt I C 602/14 upr

oddala apelację.

Sygn. akt II Ca 529/14 upr

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 4 czerwca 2014 r. Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. po rozpoznaniu sprawy z powództwa (...) Spółka z o.o. z siedzibą w W. przeciwko P. W. o zapłatę oddalił powództwo.

P. W. w dniu 29 września 2004 roku zawarła umowę z (...) w Ł., na mocy której została wpisana na listę studentów I roku studiów licencjackich dziennych na kierunku kulturoznawstwo. Na mocy umowy pozwana zobowiązała się uiszczać opłaty takie, jak wpisowe czy chesne. Zgodnie z p.3 umowy nie uczestniczenie w zajęciach nie zwalnia z obowiązku uiszczania chesnego, które dla studentów I roku wynosi 330,00 złotych miesięcznie. Chesne miało być płatne za dany miesiąc do 10-go każdego miesiąca. Pozwana 1 października 2004 roku podpisała ślubowanie.

W dniu 23 sierpnia 2005 roku P. W. wniosła do prodziekana uczelni prośbę o skreślenie z listy studentów (...) z uwagi na rozpoczęcie studiów na Uniwersytecie (...). Decyzją z 23 sierpnia 2005 roku P. W. została skreślona z listy studentów pierwszego roku - II semestru.

W dniu 26 lipca 2013 roku (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. nabyła od (...) w Ł. wierzytelność przysługującą cedentowi przeciwko P. W. w kwocie 1 320,00 złotych tytułem nieopłaconego chesnego.

W dniu 5 sierpnia 2013 roku (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. skierowała do pozwanej informację o zmianie wierzyciela i wezwała do zapłaty zadłużenia wynikającego z zawartej umowy o świadczenie usług edukacyjnych w wysokości 2 636,69 złotych tytułem nieuiszczenia czesnego za miesiące czerwiec 2005r. lipiec 2005r., sierpień 2005r., wrzesień 2005 r. - w terminie 21 dni od daty nadania wezwania.

Sąd oddalił powództwo w całości.

Bezsporny jest fakt, iż pozwana rozpoczęła studia na (...)w Ł.na mocy zawartej umowy 29 września 2004 roku. Na mocy umowy pozwana zobowiązała się uiszczać co miesiąc czesne, które dla studentów I roku wynosi 330,00 złotych miesięcznie. Bezsporny jest także fakt, iż Decyzją z 23 sierpnia 2005 roku P. W.została skreślona z listy studentów pierwszego roku - II semestru z powodu rezygnacji z kontynuowania nauki na tej uczelni.

(...)w Ł.przeniosła przysługującą jej wobec pozwanej wierzytelność na rzecz powoda w drodze pisemnej umowy cesji. Zgodnie z treścią art. 509 kc wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę chyba, że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo zachodziła, a zatem należy uznać, że przelew wierzytelności został dokonany skutecznie. Pozwana nie kwestionowała zresztą skuteczności umowy przelewu. Powód w myśl art. 513 kc zawiadomił pozwaną o przelewie i wezwał ją do zapłaty zaległości.

W rozpoznawanej sprawie pozwana zgłosiła zarzut przedawnienia, określając go jako termin dwuletni. Samo podniesienie zarzutu przedawnienia jest wystarczające dla konieczności jego rozpoznania i nakazuje rozważenie przez sąd, jaki jest termin przedawnienia określonego roszczenia. Zgodnie z art. 117 k.c. z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych, roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu. Po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia. Jednakże zrzeczenie się zarzutu przedawnienia przed upływem terminu jest nieważne. Według art. 118 k.c. jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata. Jak wskazał Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. w wyroku z 31.10.2013 r sygn. II Ca 630/13 ustawodawca w ustawie prawo o szkolnictwie wyższym, ani w żadnym innym akcie prawnym nie uregulował kwestii przedawnienia roszczeń wynikających z umowy o warunkach odpłatności za studia, co w konsekwencji skutkuje odwołaniem się do ogólnej reguły wyrażonej w treści art. 118 kc.

Na potrzeby wykładni art. 118 k.c. można przyjąć, że roszczenie o świadczenie okresowe musi charakteryzować się następującymi cechami: przedmiotem świadczenia muszą być pieniądze lub rzeczy oznaczone rodzajowo, w ramach jednego i tego samego stosunku prawnego dłużnik ma spełnić wiele świadczeń jednorazowych, spełnienie tych świadczeń następuje w określonych regularnych odstępach czasu, świadczenia te nie składają się na pewną z góry określoną całość. Każde ze świadczeń okresowych jest samodzielne w tym sensie, że ma własny termin wymagalności i odpowiednio do tego wyznaczony początek biegu przedawnienia.

Czesne należy do świadczeń okresowych, które zgodnie z art. 118 k.c. przedawniają się z upływem trzech lat od dnia ich wymagalności. Jak wynika z łączącej strony umowy, czesne miało być płatne za dany miesiąc do 10-go każdego miesiąca. Jak wynika z wezwania do zapłaty z 5 sierpnia 2013 r powód wniósł o zapłatę czesnego za miesiąc czerwiec 2005 r które stało się wymagalne 11 czerwca 2005 r., następnie za miesiąc lipiec 2005 które stało się wymagalne 11 lipca 2005, za sierpień 2005 r które stało się wymagalne 11 sierpnia 2005 r i za wrzesień 2005 r- wymagalne 11 września 2005.

Powództwo w niniejszej sprawie zostało wniesione w dniu 23 grudnia 2013 roku. a więc po upływie terminu przedawnienia całej należności żądanej pozwem.

Wierzytelność objęta pozwem jest w całości przedawniona, w związku z czym na skutek zgłoszonego przez pozwaną zarzutu przedawnienia, powód nie może skutecznie domagać się jej zaspokojenia na drodze sądowej.

Mając powyższe ustalenia i rozważania na uwadze Sąd oddalił powództwo w całości jako przedawnione.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 98 kpc.

Apelację od powyższego wyroku wniósł pełnomocnik powoda zaskarżając go w całości zarzucając mu:

1. obrazę przepisów prawa materialnego, tj. art. 118 kc poprzez jego błędną wykładnię wskutek przyjęcia, iż świadczenie studenta, polegające na obowiązku ustalenia opłaty za świadczenia edukacyjne stanowi świadczenie o charakterze okresowym, pod czas, gdy:

- uiszczanie opłaty za studia stanowi świadczenie jednorazowe (sukcesywne) ewentualnie podzielone na raty,
- opłaty za studia zaliczane są zawsze na część jednego świadczenia, tj. kształcenia w ramach określonego kierunku studiów, zmierzającego do uzyskania kwalifikacji I. lub II, stopnia i uzyskania dyplomu, a więc świadczenia jednego, choć złożonego i podzielonego na etapy (semestr, rok);
- opłaty za studia nie posiadają jurydycznej samodzielności, a są częścią jednego, większego świadczenia w zamian za świadczenie uczelni;
- czynnik czasu zaś służy nie określeniu rozmiaru świadczenia, lecz służy jedynie do oznaczenia sposobu wykonania świadczenia i ustalenia prawidłowości jego spełnienia;

Biorąc pod uwagę powyższe zarzuty apelujący wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty 2698.40 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty i zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda zwrotu kosztów postępowania przed Sądem pierwszej instancji, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych. Ponadto zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda zwrotu kosztów postępowania odwoławczego, w tym kosztów zastępstwa procesowego w wysokości czterokrotności stawki minimalnej określonej w § 13, ust. 1. pkt 1. rozporządzenia MS z dnia 28.09.2002r. z uwagi na duży nakład pracy pełnomocnika, charakter sprawy i wkład pełnomocnika w przyczynienie się do jej wyjaśnienia i rozstrzygnięcia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja powoda podlegała oddaleniu aczkolwiek z innych przyczyn, niż zostały wskazane przez Sąd Rejonowy.

Treść motywów pisemnych zaskarżonego wyroku prowadzi do wniosku, iż powództwo nie zostało uwzględnione, gdyż Sąd uwzględnił zarzut przedawnienia zgłoszonego żądania. U podstaw tego rozumowania legło zapatrywanie, że opłata za kształcenie (czesne) jest świadczeniem okresowym. Tym samym- w ocenie Sądu- w rozpoznanej sprawie ma zastosowanie przepis art. 118 k.c. przewidujący 3- letni okres przedawnienia.

Zapatrywanie to jest błędne i nie znajduje akceptacji. Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. kilkakrotnie już w innych sprawach, rodzajowo podobnych, zajął stanowisko, że w/w świadczenie nie jest świadczeniem okresowym. Sam fakt bowiem rozłożenia na raty świadczenia, które powinno być spełnione jednorazowo nie prowadzi do przekształcenia świadczenia w okresowe.

W tym zakresie ma rację autor apelacji zarzucając obrazę prawa materialnego, tj. wskazanego w uzasadnieniu art. 118 k.c.

Podnieść jednakże należy, że zobowiązanie wskazane w treści pozwu wynika ze stosunku prawnego łączącego uczelnię i studenta. Regulacje to ustawa o szkolnictwie wyższym, która uległa zmianie w ostatnim czasie.

W obecnym brzmieniu (por. art. 160a ust. 7 ustawy z dnia 27 lipca 2005 roku- prawo o szkolnictwie wyższym, Dz. U. poz. 572 z 2012 roku z późn. zm.) wynika, że przepis ten odnosi się również do sytuacji, w których wszczęcie postępowania o zapłatę chesnego nastąpiło w czasie zanim wprowadzono unormowanie zawarte w ust. 7 w/w przepisu

(por. art. 32 ustawy z dnia 11 lipca 2014 roku o zmianie ustawy- Prawo o szkolnictwie wyższym oraz niektórych innych ustaw- Dz.U. 2014, poz. 1198).

Z tych względów na podstawie art. 385 k.p.c. należało orzec jak w sentencji.